

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy operacje w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji stanowią „ogólne operacje” w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a mianowicie wyroków w sprawach *Isabele Gielen* (C 299/13) ⁽¹⁾ i *Air Berlin* (C 573/16) ⁽²⁾?
- 2) Czy pojęcie „związane z tym formalności” zawarte w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono usługi pośrednictwa finansowego świadczone pomocniczo w związku z operacjami w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji?
- 3) Czy art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. można interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie pobieraniu opłaty skarbowej od prowizji z tytułu świadczenia przez bank usług pośrednictwa finansowego związanych z (i) odkupem instrumentów dłużnych (ii) emitowaniem i wprowadzaniem na rynek zbywalnych papierów wartościowych oraz (iii) podwyższeniem kapitału w drodze publicznej subskrypcji wyemitowanych akcji, przy czym usługi te obejmują obowiązek dokonania identyfikacji inwestorów i kontaktu z nimi w celu dystrybucji papierów wartościowych, przyjmowania zleceń subskrypcji lub nabycia oraz, w niektórych przypadkach, nabywania papierów wartościowych będących przedmiotem oferty?
- 4) Czy na powyższe pytania należy udzielić odmiennej odpowiedzi w zależności od tego, czy świadczenie usług finansowych jest w świetle przepisów ustawy obowiązkowe, czy też fakultatywne?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 2008, L 46, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna
(Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – „DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik-predsdatel na
Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Sprawa C-428/22)

(2022/C 389/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „DEVNIA TSIMENT” AD

Strona pozwana: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE ⁽¹⁾ z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy i art. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽²⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, a także w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi do utworzenia zapasów interwencyjnych mogą zostać zobowiązane podmioty, które do celów produkcyjnych dokonały wewnątrzspółnotowych dostaw koksu naftowego zgodnie z pkt. 3.4.23 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?

- 2) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi rodzaje produktów, w odniesieniu do których należy tworzyć i utrzymywać zapasy interwencyjne, są ograniczone do niektórych rodzajów produktów wymienionych w art. 2 lit. i) dyrektywy w związku z rozdziałem 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?
- 3) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi rodzaje produktów, w odniesieniu do których należy tworzyć i utrzymywać zapasy interwencyjne, są ograniczone do niektórych rodzajów produktów wymienionych w art. 2 lit. i) dyrektywy w związku z rozdziałem 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/200?
- 4) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, na mocy których podmiot jest zobowiązany do utworzenia i utrzymywania zapasów produktu, którego nie używa w ramach swojej działalności gospodarczej i który nie ma związku z tą działalnością, przy czym zobowiązanie to jest ponadto związane ze znacznym obciążeniem finansowym (prowadzącym w praktyce do niemożliwości jego spełnienia), ponieważ podmiot ten ani nie dysponuje tym produktem, ani nie dokonuje jego przywozu, ani go nie przechowuje?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na jedno z tych pytań: czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy oraz w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że podmiot dokonujący przywozu jakiegos rodzaju produktu może być zobowiązany jedynie do utworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych tego samego rodzaju produktu, który był przedmiotem przywozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 265, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 304, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 4 lipca 2022 r. – R.M. i E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet)

(Sprawa C-437/22)

(2022/C 389/06)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: R.M. i E.M.

Inny uczestnik i pokrzywdzona: Eesti Vabariik (reprezentowana przez Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym – art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. w związku z art. 56 ust. 1 i art. 54 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽²⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. oraz art. 35 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽³⁾ z dnia 11 marca 2014 r. stanowią mającą bezpośredni skutek prawny podstawę do tego, by wystąpić o zwrot pomocy otrzymanej w wyniku oszustwa i finansowanej z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) do przedstawicieli osoby prawnej będącej beneficjentem, którzy umyślnie złożyli fałszywe oświadczenia w celu wyłudzenia tej pomocy?